

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cserföld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena še
se jih od štirah večna eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

„Gospodne, či ščesš. . .“

— Mát. VIII. —

Teški beteg je gobavost. Malo kde se najde po naših krajoh. Pred ništernim letom sam čteo v ednih novinah, k v ništernoj peštanskoj bolnišnici bila edna ženska z tem betegom. Vráčiti ga šče dnesdén rávno tak ne vejo, kak so ga inda sveta ne znali, záto, kda čujemo reči gobavca: „Gospodne, či ščesš, moreš me očistiti“, te známo, ka je té gobavec vervao v božánsko moč Jezušovo, pa kda vídimo, ka Jezus vtégne roko rekoči: „Ščem, očisti se!“, te smo gotovi, ka je Jezuš právi Sin boži, za koga se právi, liki z ednim tudi to spoznamo, ka so nevole, v sterih ne more drúgi pomočiti nišče, samo sám Bog, ár je vsa človeča pomoč zamán.

Zdaj smo tudi v takšem položáji. Lúdjé bi si šteli pomagati pa samí sebi nemrejo, tem menje pa eden ovomi. Celi svet si žele nazáj mir, pa ga ne nindri. Vseširom se jočejo starci, dovice, zapuščene žene i drobna dečica pa njim je zaman joč njihov. Ka mámo drúgo činiti, kak k Jezuší iti pa z močnov verov i trdnim vüpanjom nje-mi praviti: „Gospodne, či ščesš, mogoči sí nam pošteni mir dati.“ Liki vera naša more tak močna biti, kak je bila gobavcova, vüpanje tudi tak stálno ne premenljivo.

V toj veri more notri biti to, ka ne samo verjemov njegovo božánstvo, nego ka smo pripravni vervati vsa, štera je nazvesto pa včiniti od prvoga do slednjega vsa, štera je zapovedao. Kí močno verje ino nepremenljivo vüpanje má, on je ne mogoči pozábiti Bogá v svojem djánji ino húda delati, nasprotna božim zapovedam.

Jas poznam vnoge takše, kí se od začétka mao jočejo za volo boja,

ali v cérkev po nedelaj i svétkaj ešče itak ne hodijo rédno pa bi mogli, či bi šteli. Poznam pá drúge, kí se jočejo pa poleg toga poste prelomlávajo vsikdár, kda priliko májo. Poznam znova drúge, kí se nevolivajo pa vesélo dale pijánčivajo, ešče bole, kak inda.

Pa što bi znao na krátci vse húdobije popisati, štere kážejo, ka vno-goga človeka molitev nanč ne more meti moči, ár je ne z vere i vüpanja, nego samo z stráha zrásla.

Čuo sam celo človeka, kí je etak gučao: „Vi pápinci telko molite za mir, pa ga ne morete primoliti.“ — „Te ga pa vi lataranje ne prosite od Bogá?“ — „Gjes nej“, me odgovoro. Ti nej, ovi drúgi tvoji prijátli pa že. Se na vse kraje, kí ga prosijo pa so, kí ga neščo prositi. Pa so kí ga dobro prosijo pa so, kí ga ne prosijo dobro.

Vsem pa valá tá reč, prosimo ga i prav ga prosimo. Podpirajmo naše prošnje z dobrim djánjom pa tečas, kak nam ga Bog nešče dati, se vojskújmo domá za krúh i na bojišči za domovino, kak či ga ne bi šteli meti, te nam ga Bog pokáže v pripravnom časi tak, kak de v njegovom svétom dokončánji nájbolši.

Bojna.

Te tretji orsag bo hajd zdaj v naših rokah. Mislim na Montenegro ali Črnogoro. Glavno mesto *Cetinje* je v naših rokáh. Istina, ka je to mesto ne dosta načiše, kak Lendava ali Sobota tak na lepoto kak na velikočo gledoč, nema najme niti 5 jezéro prebivalcov vendar pa njega zavzetje ma veliki pomen. Pomeni to, ka de za par tjéčnov z ednim sovražnikom páli menje. Pomeni, ka se nemogoča dela

tudi li znajo zgoditi. Celi svet je mislo, da do toga mesta ne moči priti, ár je bráni dvejezero metrov visoka strma pečina *Lovčen* zenkraj, z drúgi kraj pa morje; pa li smo prišli tá. Bog nam je pomogeo. Gor po bregi v dežji šrapnev i krugel so prišli naši vojáki do cila i dali stem nájlepši zgléd junáštvá. Vidimo, keliko more človek, če šče i če njemi Bog pomága. Vidimo z toga, da če koga Bog zapústi, tistoga niti kameni breg ne obdrži. Srbski narod je ne katoličanski. Strastno je sovražo vse, kaj je katoličanskoga bilo. Mogo je zato svojo kaštigo prejeti. Pri Bogi je inači ne mogoče. Tak je obhodo Rus i Francoz tudi. Srbski i Črnogorski Srbi so nam zgléd, kam pridejo na slednje tisti, ki se pravici vstávljajo. Pridejo pod kaštigojočo božo roko ar so ne šteli pod njegovo smileno priti, štera glasi pravo vero. Včimo se, kaj nas čáka, če od pravice odstopimo ali ešče dugo k njej ne pristopimo.

Veselimo so tem zmagam. Veselimo se i dajmo Bogi hvalo, ka je trdokovni razkol staroverski predreti i ka je pravica katoličanstva pot najšla do odtrgnjenih ovčie.

O da bi nam je smileno Srce Jezušovo čem hitrej nazajpripelalo v stári, zapuščeni dom, v katoličánsko mater-cérkev.

Poročila z bojišče so sledeča :

Čnogorsko bojišče. Po zavzetji *Cetinje*, glavnoga mesta Čnogore naši dale idejo. Pri *Grahovom* so zaplenili tri štúke z topničari vréd, 500 pušk, strojnopuško i mnogo strliva. — Pri *Aftovaci* so naši tudi prestopili črnogorsko mejo. — Črnogorci so za glavno mesto svoje dežele proglašili *Nikšič*; če pa to mesto tudi spadne, te do *Škader* (Skutari) meli za glavno mesto. — *Spizza* mesto smo znova dobili. — V *Cetinji* smo zaplenili 154 topov, 10

jezer pušk, 10 strojnih pušk, na *Lovčeni* pa 45 topov i vlovili 300 črnogorcov. — Na *Gradina* visini so naši zavzeli črnogorske postojanke.

Grško bojišče. Francozi i Angleži se v Soluni jako vrejüjejo. naj bi mogli napad naših odbiti. V té namen so most na *Strumi* šest kilometrov od Soluna razstrelili naj Bolgarija i Türčija nemata zveze med seboj. V té namen slüži tüdi zasedenje grčkoga otoka *Korfu*, ka bi bio zbirališče njihove vojske. — Naše konzule, štere so v Soluni prijali, so ešče izdaj ne oprostili, čeravno je od toga že glas prišo. Teglas je preráni bio. — Našavojska je začnola napadati solunsko bojišče pri *Doirani*. Na zahodnoj strani stoji naša i nemška vojska pri *Monastiri*, Bolgari so pri *Doirani* i Türki pri *Ksanthi*-ji.

Rusko bojišče. Na besarabijškoj fronti so Rusi pá večkrat zandrügim napadali, da bi naše postojanke predrli. Pri teh ruskih napadah pri Bukovini i v Galiciji so naši više pétjezér rusov vlovili. — Nezmerno srditi so tei boji. Dozdaj na tom kraji tak veliki bojov ne bilo. Mrtvi Rusi v celih čuporaj ležijo. Naši vitézki vojáki so vse postojanke obdržali. — Pri Krmni potoki so rusko premoč odbili bečki domobramci.

Türsko bojišče. Na kaukazkom bojišči so Türki Ruse premagali štiri so türke napadnoli. Vnogo jih je mrtvih i vlovljenih. Zgübili so Rusi tüdi dosta streliva. — Pri Dardanelah so türki zaplenili 10 topov, 2000 pušk, i bajonetov, 8750 granat, 4500 lad streliva, 13 bomb metalnic, 1500 bomb, 160 kol za strelivo, 128 drüghih kol, 2850 šatorov, 1850 nosilnie, vnogo

benzina, petrolja, günj i oprave, 21 jezér lád konzerv, 500 vreč zrnja, 12 jezero 500 falatov lopát. Menjše reči so v tom računi ne notri. — Angleži pa li pravijo, da so z dobre vole i mirno povrgli Dardanele. — Kre Dardanel ne ga zdaj ni ednoga sovražnika. Samo ništerna ladja se včási prikaže pa strli parkát ne nepremagljive türske trdnjave, zatem pa hitro odrine, naj jo türski strlaji ne zavadijo.

— Na Kaukazuskoj 150 kilometrov dugoj fronti rusi tak napadajo türke kak pri Bessarabiji nas, ali z ednim uspehom tüdi. Odbiti so z velikimi zgübani. Jé polk, štiri má 800 mrtvih.

Francozko bojišče. Francozke i angleške napade so nemci odbili pa štiri sovražna letala dolstrelili. — Vékši boji so se tü ne vršili.

Talijansko bojišče. Pred Goricov so naši močno vterdjene postojanke talijanske zavzeli. — Talijani so obstrelávali vesnice na koroškom. — Na Ljubljano je talijanski letalec bombe metao, štere so pa nikoga ne morile i tüdi nikšega kvára ne naredile.

Dom i svet.

Mrtev crkveni knez. *Hosszu* Bazil püšpek v *Szamosujvári* je mro Buda-pešti. Pokojni je grčkokatoličanski romanski püšpek bio, eden vučeni, delaven i pobožen muž. Meo je 800 občin v sedmih županijah raztepenih i vendar je v tri i pol leti skoro vse té občine pohodo. Zaistino prava pastirska požrtvovalnost, štero je cecao v sébe z oltarskoga Svestva, šteroga diko je z celo moči širio. Živo je pétdeset let.

Prelaze morejo podirati...

Nastalo je v toj zimi lepo, toplo sprotolešno vreme. Človek komaj čaka takšega hipa, ka bi mogeo zapüstiti sobico pa iti vö na čisti zrak, v lepo prosto naravo.

Tüdi jaz sam v tom lepom vremeni nej čakao, ka bi mi što domo prišeo praviti, ka je kaj novoga, nego sam vzeo v roke palico pa sam šo malo po sveti, ka bi tak sam vido, ka se kaj novoga godi.

Na svojem potüvanji sam najprle obiskao edno vesnico na Revenskom. Pravijo, ka je to jako stara, pa v vngom pogledi tüdi precej imenitna vesnica. Šteo sam zato najprle poglednoti to vesnico, pa tak z lastnimi očmi viditi, ka je kaj novoga v njoj.

Po precej dugoj poti sam prišeo v njo. Ka bi ta vesnica bila bole stara, kak so drüge naše vesnice, to sam nej mogeo opaziti indri, kak samo pri tom, ka je nešterna hiža jako zapüščena. Tak je viditi, ka jáke ženske té občine svojih kuč ne vejo ali nes-

čejo tak v redi meti pa je čistiti, kak kitijo sebe. To je pa nej nikša novica, nego je že to jako stara istina.

Imenitna vam pa zato zna biti ta vesnica, jako imenitna, kak bomo to včási vidili z noviče, štero sam tam zvedo.

Komaj sam najmre povrgeo nekolko skradnjih hiž, pa sam li najšeo ednoga možaka, ka je prelaz razdirao. Jaz sam se njemi poklono, kak je to pri nas na Slovenskom navada, pa sam ga šteo tüdi kaj pitati. Te možak se mi je pa tak nekam nelüdnó odklono, ka sam včási znao, ka njemi je nej po voli delo, štero more opravlati. Zato sam ga nikaj nej spitavao, nego sam šo dale.

Nej mi je trbelo daleč iti, pa sam že najšeo drügoga možaka, ka je tüdi prelaz podirao. To se mi je jako čüdnó vidlo, ka sam zdaj že v drügom mesti najšeo, ka se je prelaz razdirao. Stopo sam zato bliže k tomi mozaki, pa sam ga pitao, zakaj dela to, ka razdira prelaz.

Tüdi te možak je nej bio viditi najbolše vole, samo ka se je zato li nasmejao, gda sam ga to pitao. Te

Japonsko. Na automobil *Okume* japonskoga ministerskoga predsednika je eden človek dve bombe vrgeo, šterive sta pa predsednika ne vrazile.

Podporo dobijo domači tistih vojakov tüdi, ki zdaj svoja leta vojaška obslüzavajo, če so zaistino té potrebni. Zglasiti se moro pri notariuši za njo.

Kranjnsko. Na den sv. Treh Kralov so pokopali v Ljubljani *Povše* Franca, državnoga poslanca, ki je kmetokoga stanü veliki zagovornik bio. Poznali so ga daleč sveta. Mro je naglo v 71 leti svoje starosti. Zadnja reč njemi je bila: Jezuš.

Rim. Sv. oča je sprejeo *Mercier*-a, kardinala belgijskoga, šteroga je nemška vojaška oblast predtem pod pazkov mela zavolo njegovó pastirskoga lista, v šterom je odkrivao veliko ljübezen do prvešje Belgije. — Talijanje so ga z najvejšov slovesnostjov sprijeli i pozdravili. — V Galicijo je sv. oča tolažilno pismo poslal cerkvenim knezom za nezmerne nesreče, štere je té boj na polski narod prineso.

Iz pisem naših vojakov.

Marijina pomoč se prosi. Prelübi, predrági naš slovensko-vogrski kraj, pozdravljam ta iz svojega srca, posebno vse naročnike Marijinoga Lista i Novin, šteriva komaj čakamo na bojišče i za šteriva, dragi Slovenci moremo jako zahvalni biti. — Prelübi naši dühovni pastéri, prosimo vas, ne spozabite se z nás, tužnih vojakov pri sv. mešah, ki se po tom širokom sveti plehamo v deži i blati, naj nam pride hitrej te želeni mir, šteroga cela Europa žele. Oh da jih je že brez računa ranjenih

nasmeh je pa bio takši, ka sam ž njega lejko sprevido, ka mi ne nakani ovaditi prave istine. Tak pokesnič je djao, ka more prelaz razdreti pa mesto njega napraviti dveri. Jaz sam ga pitao, či se njemi dveri bole vidijo kak prelaz. On mi je odgovoro, ka se njemi morejo viditi, da je nači nej mogoče.

Povrgeo sam nato tüdi toga možaka pa sam šo dale. Med potjov sam si pa premišlavo, ka mi je pravo te drügi možak, ka da je rekši nači nej mogoče, zato morejo mesto prelaza biti dveri.

Kak sam tak šo pomali po blatnih vulicaj pa vgonjavao, zakaj bi bile dveri bolše kak prelaz, sam prišeo do tretjega mozaka. Pa što bi znao popisati moje čüdüvanje, gda sam vido, ka tüdi te možak ma sekiro v rokaj pa razdira prelaz!

Te mozak je tüdi tak bio viditi, kak či njemi ne bi bilo povsem po voli, ka more prelaz razmetavati, nego meni se je zato li že ozdaleč nasmejao, kak či bi mi kaj jako čüdnoga meo povedati.

ž v tūji grob zakopanih. — Tūdi vas prosim, lūbi tivaršice, včite dečico moliti i molite ž njimi za nās vojake po večerej, ka hitrej pride blaženi mir. — Mi na mesec ednok idemo k meši. Novembra 7-ga so nam vojaški dūhovnik predgali od križne poti boja v ednoj cerkvi na Primorskem, kje se nahajamo, štera je tūdi na čast sv. Križi posvečena. — Kak velika je Marijina pomoč, sem vido z svojimi očmi v mestu, kam sem šo skūho kūpūvat, ka je vse razbito bilo v celoj hiši od sovražnih strelov, samo je Marijina podoba je ostala čista, kak da bi jo dnes naslikao, i nevražena. Što ne vidi tū Marijine pomoči? Oh velika pomočnica je ona nam vojakom i te tēm bole, kem bole verno mo jo častili. Lūblēna nedužna nāša dečica, poslūhni prošno nas vojakov, tvojih ajtekov i moli dosta, jako dosta za nas, naj nas občuva Prečista Dev. Marija“ (Balažic Martin z D. Bistrice, pri 61. telefonskom oddelki).

Kapela vojaška. „Mi mamō lepo kapelo napravleno z brezovoga lesa v ednom logi; okoli kapele pa leži cintor, na šterom naši bratovje počivajo pa tūdi ništerni Rusi. V toj kapeli smo meli na Vsesvėtcovo mešo, po njej smo pa pohodili nāše pokojne brate. Jako lepo so meli grobe okinčane, vsaki je meo zeleni venec i par sveč, kak se dostāja junakov, ki so si zaslūžili venec zmage i večno svetlost. Mi smo dozđaj še ostali. Hvala Srci Jezušovomi i Škapulerskoj Devici Mariji za to rešitev. Telečnjek so mi že ščista sprestrelali, mene je pa dobra

To je bilo že preveč za mojo radovednost. Pomtūdo sam se zato malo duže pri tom ravenčari pa sam zvedavao ž njega, zakaj razmetavlejo v toj vesnici prelaze. Zđaj se je šče te možak bole začno smejati, pa mi je te povedao, ka sta mi prviva dva nej štela ali pa nej vūpala povedati. Pravo mi je pa eto:

„Znate, dragi moj človek, pri nas smo od negda sveta meli prelaze, pa je nigdar nišče nej pravo, ka to ne de bilo dobro. V zadnjem časi pa moremo prelaze razdirati pa mesto njih dveri napraviti. To pa moremo včiniti zavolo ženskine gizdosti. Nāše ženske pa dekle so že najmre tak vozke janke začnole nositi, ka ž njimi ne morejo več prek prelazov. Moremo zato, či ščemo ali nej, prelaze odpraviti.“

„Jā, tak je te!“ sam si pogučao pa šo dale. V tom krāji so si dale ženske pa dekle spozašiti tak vozke janke, ka v njih zđaj že več nanč prek prelazov ne morejo. Zato pa morejo zđaj siromacije moski, ki so doma ostali prelaze razmetavati pa mesto njih dveri delati.

Mati nebeska li obvarvala. I naj me ešče naduže obvarje, ponizuo prosim molitve nedužne decé, vseh naročnikov naših listov, najbolje pa z Jelenske fare, štero srčno lepo pozdravljam“. (Kozel Augustin od Sv. Jeléne, poddesetnik v 18. domobranskem pešpolki).

Glási.

Od naših vojakov. *Mrtevje:* *Taljan* Marko z Melinec, *Jaklin* Marko z Melinec, *Glavač* Štefan z Beltinec, *Zver* Ivan z Ižekovec. — Smiluj se njim ljūbljeno Srce Jezusovo.

Prvi balkanski vlak je nastopo svojo pot. Vozi iz Berolina v Carigrad. Bio je z zelenim jaličovim vejom lepo okinčani. Z robci i kranščaki so mahali proti njemi pa ga pozdravljali, kda je zapūsto berolinski kolodvor. V Beči so ga tūdi slovesno sprijali. Nazoči je bio i Forster, železnički minister.

Odgovor prosimo z Beltinec od *Jerebic* Šandora, šteri je pri tamošnjem g. plebanoši plačao 3 K. na novine, ne pa povedao kam naj se pošilajo. Prosimo silno naslov, kam Novine moro hoditi.

Pozdrāv pošleta celomi slovenskomi krāji *Ivanič* Juir z Pole i *Hauser* Jožef poddesetnik z St-Pöltena. V *molitev* se preporača *Gjōrek* Jožef domobranec 20 pešpolka, ki je predtem v Veržeji pri salezijancih bio.

Vkrādjena pijača. V Bogojini je nikāk notri vdoro v Vogel Ludovika krčmāra pivnico pa je 45 kánt žganice od neso. Tolvajov je moglo več biti pa z tūhinskoga kraja, kak sledi kažejo.

Slovo. „Z Jezušovim imenom se priklonim pred njih, prelūbleni moj oča dūhovni i voditeo tretjerednikov.

Bog znā, jeli pridem nazaj, zato, dragi voditeo, slovo vzemem od vas; Jezus v najsvetejšem oltarskom Svestvi bodi nājni dar v slovo. Njemi naj me zračajo, ka ž njimi vred Njegov ostanem vekomaj. Poslovim se tūdi od vas, dragi bratje i sestre iz tretjega reda pa vas oprosim, molite za méne, ki odhājam na kraj, kje smrt svojo žétvo ma. Prosim vas, mejte tūdi na skrbi mojo ostāvljeno dečico, štera nema zđaj ne oče, ne materé. Z Bogom vsi, odpūstite mi vsi! Z Bogom lepa svéta maticérkev, z Bogom fara tōrjanska, štera si nas može daleč dala iskat svojga grobčeka.“ *Ferenčak* Jožef domobranec 20. pešpolka. — „Slovo vzememo od svojega miloga slovenskoga doma, mi štirideset dve let stari vojāki, ki smo ostavili domā šteri ženo, šteri drobno dečico brez matere. Marija naj bo tem ljūbljena mati. Podamo se na tisto pot, na štero jih je dosta odišlo i malo nazaj prišlo. Nikaj, ve prišli so v stalen dom, šteri nas vse čaka v večnosti. Igda se žalostni poslāvljamo od svojih družin, je je tolažimo z nājmilejšim Srcem Jezušovim. To naj čuva njé i vodi nas. Mi radi i veselo idemo branit našo milo domovino. Za miloga Jezūša radi trpimo krize, štere nam je odločo. Milost njegovo samo potrebūjemo, za štero, vas ponizno prosimo, molite vi. Keliko mo mogoči, homo i mi za vás.“ „Z Gumilic: *Gjurán* Ferenc, *Ferenčak* Jožefi z Male Polane: *Bedrujāk* Jožef, *Šernek* Štefan; z Lipovec: *Mesarič* Ivan, *Rengeo* Martin; *Antalin* Mikloš z Odranec, *Kolenko* Martin z Črensovec, *Raščan* Ferenc z V. Polane. — Z ljūbézni do Jezūša i Bl. Device Marije darūjemo tūdi vsaki 2 K. najedno mešo obslūžijo za 8 K., ovo pa naj obrnejo, kje najbolje potrebūjejo, če

Odpraviti

škodljivi vpliv, šteroga z nepoštenoga namena razglāšena ponarejenja napravijo, ne pa nepotrebni reklam delati ščejo te vrste. Zato znova povdarjamo, ka je dobrodišeči „Elsa-Fluid“ te právi, če ma znamek „Elsa.“ Če što ne bi poznao z med naših števcov toga stārodavnoga, dobrega vrastva, naj opita svojega vračitelja, ka dobro dene, bolečino vtiša i vnogokrát je potrebno to sredstvo **proti telovnim bolečinam, glavoboli,** zoboboli, protirskim betegom i drugim bo-
beznostam. Ne vzemino spodobnoga imena rakij, tekočin, elikserov itd., nego pravogi si naročimo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica Centrale 146. (Zagreb žup. Horvatska.) 12 malih ali 6 dupliških ali 2 specialniva glažkeca poštnine prosto za 6 kron, 60 malih ali 30 dupliških ali 10 specialnih kantie poštnineprosto za 25 koron. (Poganjajoče „Elsa-pilule“ so samo „Elsa“ znakom prave, 6 škatlic poštnine prosto 4 kor. 40 fil.)

na podporo Novin i Marijinoga Lista. (Sem obrnjeno. — Vrednik.) Jesus i Marija, bodita naša tovaršija.“ — Dragi starišje, dosta svetli noči ste meli zamé, zdaj me pa morete dati na to daritev z skuzámi i krvjov polijano. Z Bogom ostanite. Idemo v boj, idemo krv prelevat za domovino, kak Bog veli. Oča so mi pokojni, poslovim se od njuvoga groba. Lehko bo hitro, ka i moj se odpré. Lúba mati kak ste me radi meli, z Bogom ostanite, lahko se ne mo vidili več, ne te znali morebit za moj grob ne te mi mogli bár edne rožice na njega posaditi. Odpústite mi, če sem vas razžalo kda. O ne spoza-bite se z méne, molite za méne. Z Bogom túdi sestre, brati, rod, poznanci, dúhovniki i na roč niki naših listov. V sem roko podam, kda odhajam na bojišče za slovo i vse lepo prosim, naj me podpirajo z svojimi molitvami.“ Jančarič Jožef ulanec z Noršinec.

Bojazen i mržnja, štero mámo do kuk, stenic, buh, vŭš, kebrov, molov, mŭh i drŭgih stareov, je opravičena, ár mŭhé prle na nesnoga, zalem pa na hrano sedajo, kŭgo i betege širijo; molje, listnate vŭši, keabri, kvár v hiši narédijo, stenice buhe i vŭši so pa ljŭdem i živini ednako neprilicne. Te stvarci odpravi z hrambe, kŭhinje, štale i gred hitro i stálno Fellerov „Elsa“ prah za stvarce, šteri prekosi vsa druga sredstva proti nesnagi. 5 velikih zavitkov 5 koron; 1 zavitek za 1 K se priloži K bošileci. Počila to pravo jedino Feller V. Eugen, lekarnar, Stubica, centrále 146. (Zagreb. žup.)

Najnoveše.

18. jan. V izdodnoj Galiciji je velika bitka dobončana. V 24 dnevnem boji smo sovražnike do dobra premagali. Rusi so zgúbili 70000 lŭdi. Zgrabili smo jih več kak 6000. Vse postojanke smo obdržali.

Na Črnogorskom so naše čete prišle v Virpazár i v Rijeko. Črnogorci so nam začnoli orožje prle davati. Kda nam vse prele dajo, te se začnejo pogajanja mir. Pogajanja bodo v Cetinji ali ka v Boki Kotorskoj (Cattaro). Da je Črnagora Nemčiji túdi bojno napovedala, zato poleg naših poslanikov nemški casar túdi pošle svoje na pogajanja.

Pošta.

Vogrinčič Apolonija. Pertoča. Cena Novin je tak, kak je naznanjena. Kúpite je pri g. plebanoši, tam samo 2 K. plačate za njé, da mate Marijin List, **Vogrinčič L. Cankova.**

Če domači naroči na bojišče Novine plati 3 K. — Vojakom na prošnjo njuvo brezplačno je pošlemo i ne prosimo nikaj ne od njih, samo, če so mogoči kakši filer podpore poslati na dober tisk. Če pa ne, pa túdi dobro. Na stotine je tak na razne kráje pošilamo. **Veršec Bara. Grabovnica.** Za Novine 3 K., za Liste 2 K. na leto. Siromaki drŭgo nej, od bogatinov pa prosimo še kakši filer podpore. **Ivan Pintarič. M. Zdenci.** Ravno to odgovorim. **Lončar Veronika. Gorica.** 3 K. na leto. **Edšid. Št. Gedorovci.** Škalič Al. je oktobra 21-ga zgrábljen. — Kalendare dobiš na farofi. **Lukač Ferenc. Arb. Alf. 1/38. Fp, 130.** Če se vam pošla spremeni, nam v Črensovec morete naznaniti. **Preč. g. Bagáry Janoš. pleb. Sv. Jelena.** Dvoje Novine i dva Lista več pošlem. Plačala sta je primeni Marič Ivan z Ropoč i Kren Júrij z Gerlinec. Prosim njima je davati. — Srčea pozdrav. **Kovač Franc. M. Slátjek.** Dobo sem peneze. Kalendar naskori dobite. Molitvene knjige zdaj še ne ga. Bodo že. Potlan se zglasite. — **Gorički.** — **Živ.** Misli so lepe, a slabo odete i plantave. Právila poezije morata prle znati. Le prozo pišita. — Zrnja izvažanje se razmi za vojsko.

Kočar Jožef. Steelton. Dobo sem 165 koron i razdelo poleg vašega namena. Guitmani pošilam na g. plivanoša naslov Novine i List v Bridgeport, ve sem dao glás tá. Bog pláti na vsem. Iz molitev i svetih meš ne izostanete. **Gomboc Mih. Korošec.** 1 K. še, te do Novine, List i kelendar túdi plačeni. Podpora se od siromakov ne žele. Či jo padajo, Bog njim jo stote rokrát plača. — Dajte mi glas, če je Benko meo šaržo, pa kde je rojen i na šterom bojišči je bio zadnjokrat? Morebit ste kaj túdi zvedili odnjega? Na ta pitanja mi dajte odgovor. **Horvat Šandora žena. Gradišče.** Novine sem odposlao. Za plačati 3 K. na leto. **Tanacek Št. Vadarci.** 7 K. 50 fil. sem dobo. Bog plati. **Kúzmić Matjaš. Štrigova.** Ki nema lista, naj dá z dobre vole kaj podpore. Te bo vse v redi. Bog pláti. **Mih. Ballgač. Bridgeport. Howard Ave 225.** 30 K. sem dobo zdaj januára. Obračunaó sem je poleg vašega želenja. Bog lepo pláti. **Rajner Ferenc Székelyudvarhely,** 2 K 40 fil. sem dobo. Bo sv. meši. — Vŭpajte se v Presv. Srci Jezušovom.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséde si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškateljka, meta, pomeranče, strašnica in višnja. Neuspeh izkljŭčen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenénim navodilom stanejo K 4.40 poštnine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ár se delavci s tov. pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgúbili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerijo „pri angelju“ Brno šte 85 Moravsko.

En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štampilah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo túdi po vekših drogerijah.

TO I NIKAJ DRUGO

je nigdaš a njega, dobroga, bolečino vtišajóčega Fellerovoga „Elsa-fluid“-a prava kantica i jedino pravilni znamek. Ne zavolo rekláma, nego samo zato kažemo v više dánoj slici glažek i znamek, naj se proti nevalánim ponarejenim rečem uspešno moremo braniti i znova prevdarjamo, naj se pri kúpili pazi na ime „Feller“ i na znamek „Elsa“. Ki toga dobroga, zanesljivoga domačega vrastva še ne pozna, naj opita svojega zdravnika, ka je za bolezen, prehlajenje, trganje-protin, šinjeka i prsi bol jako dobro vrastvo. Ka zanesljivo zdravilno moč ma, se vsaki lahko prepriča po reč kak 100.000 zahvalnih pismah i vračiteljskih priporocitvah, štere vsaki lahko pregledne v Fellerovoj lekarni. — 12 malih ali 6 dupliških, ali 2 specialnive kantici franko 6 koron, 24 malih ali 12 dupliških, ali 4 specialne kante franko 10 kor. 60 fil., v jedino pravo kakovosti v Feller V. Eugena lekarni, Stubica, Centrále 146. (Zagreb žup.) — Fellerova naráhi pogánjajoče, želodc okrepčajoče Rebarbara „Elsa-pirule“ 6 škatlis franko 4 kor., 40 fil.) so samo z „Elsa“ znamkom prave.

HRANIMO SE BOLE

i ozdravimo svojo deo pa pa oslabljene, betežne svoje domače, povekšajmo njuvo životno moč po dobroj hrani. Zdravoga, močnoga človeka ešče súhi krŭh krepí. Ali mala deca, slabokrvni, slabi, nadajajoče matere, oslabljeni, betežni trpeči, starejši, ki so beteg ali drŭgo vekšo nevoló prestáli, deca, mozolnata, zobé metajoči, porodnice i drŭgi slabi ljŭdje ne morejo navadne hrane živati ar nemajomoči za prebavo. Tei moro zato lahko prebavljivo i jáko hrano meti i to najdejo v pravom Fellerovom ribjem olji. Nema niti slaboga dišeca, niti božnoga žmaja, i je tak prijetno, da je túdi deca radi vze-mejo. Ribje olje vnogo profesorov i zdravnikov priporáča, krv i mišieje raste ponjem, pri deci da zrakostem i njim, dihalnice dobrodejno ofriši kak ti gut, prsi i plŭča. Telo okrepi, povspeši ozdravljenje, okrepčanje, telo ojunači proti betegom, da tek, prebavo tira, oslabljenost, slabokronost, slabo hranjenje odstrani i poleg toga je li zadosta poceni. pogojno je veó vredno kak vsaki inozémski zmes enulzio, prašek i spodobne reči. 2 kanti franko pošlje za 5 kor. v pravo kakovosti Feller V. Eugen, lekarnar, Stubica, centrále 146. (Zagr. žup.)